

overveiende Fleertal ønsker, at al Beskatning maa komme til at gaae i, og det er Indkomstbeskatningen igjennem Krigsskatten. Apparatet er, skjøndt usfuldstændigt, halvt om halvt forberedt. Vilde det nu være rigtigt, ikke for det kommende Aar at være beredt paa at fortsætte Krigsskatten? See vi saa, efterat Aaret er omme, at den kunde have været undværet, saa er det Børste, der skeer, det, at vi have taget for mange Penge ind; men høre vi op med denne Beskatning, fortsætte vi den ikke, fordi vi troe, at det ikke behøves, saa komme vi i de tilkommende Tider til atter at lide af alle Ulemperne ved den første Begyndelse og faae ikke Fordelene af de Besværligheder, vi have havt. Det skulde være mig kjær at høre den ærede Minister udtale, at det var hans Hensigt at benytte dette Apparat til den tilkommende Beskatning; jeg skulde drikke det langt kjærere ned, end om jeg hørte Ordet: „Olfstat“. Det er en meget vigtig Sag, nu i dette Dieblis at være betænkt paa en Skattnorm af denne Natur, thi dersom det nogensinde har været eller maatte være ønskeligt for Danmark at have saa lidt Told som muligt, for saa meget som muligt, at undgaae Smugleri, saa ligger dette nu for Haanden. Vi vilde see, at der er Intet saa farligt, som naar man kommer i Smuglerforbindelse med sine Venner. Naar man staaer ligeoverfor Tjenden, saa er det lettere at affkære Smugleri, men Bøvnerne giver man saa let en Haandsrækning. Lader os derfor være fattede paa at have Skattebyrden saaledes ordnet, at vi, naar vi tagé hele vor finantsielle Stilling, kunne frigjøre os for Beskatninger af den Art, saavidt det staaer i vor Magt. Min Hensigt er kun at gjøre opmærksom paa, om det ikke er rigtigt, ogsaa for det kommende Aar, at paaføre en Indtægtsstat efter den engang givne Lov derom i Form af en Krigsskat. At vi beholde Krigsskatten et Aar, efterat Krigen er forbi, forudsat da, at den bliver forbi til den Tid, er ikke noget Nytt; det er kun til at dække de Udgifter, vi have havt i Anledning af Krigen. Der er endnu to Spørgsmaal, jeg skal berøre, fordi de angaae Ting, som jeg har havt med at gjøre. Der er blevet klaget over, at de 3,000

gjøre Forsøg med Examenscommissioner, ere bortfaldne. Det er mig, der fra Begyndelsen af har foreslaaet disse 3,000 Rd. bevilgede, og de Medlemmer, som dengang vare tilstede, vilde erindre, at jeg, da jeg foreslog dette, var mig fuldkommen bevidst, at Forsøget ikke vilde føre til Noget, at det ikke er det, hvorpaa det kommer an, men noget ganske Andet, nemlig et Princip; men alligevel holdt jeg dette Forsøg for at være en Maade, hvorpaa et almindeligt, men efter min Mening misforstaaet Krav kunde mødes. Naar nu en Bevilling af den Art er fremkommen i et Par Aar, uden at det har kunnet føre til et Resultat, og der nu kommer et Aar af den Beskaffenhed som det nærværende, saa forekommer det mig, at vi godt kunne tage imod, at Summen ikke atter er bleven opført, og godt kunne vente, indtil vi senere kunne komme tilbage paa denne Bevilling, hvis det skulde være nødvendigt og passende. — Af flere ærede Medlemmer er Forholdet med Hensyn til Island blevet omtalt. Naar dette Forhold ikke er blevet ordnet, skjøndt der har ligget Materiale for dertil, maa Enhver kunne tænke sig en Grund dertil, som jeg kun skal antyde, men ikke nærmere udvikle. Naar Island bliver overladt til sig selv, saa kommer det til at indtage en Stilling som en Deel af den hele Stat; hvorledes da Islands Stilling til den hele Stat skal ordnes, er et Spørgsmaal, der er af en meget eiendommelig Natur at afgjøre, men som desværre maaskee til næste Aar kan afgjøres med Lethed. Naar man taler om, at Islænderne ere saa utilbøielige til at blive ved Danmark, og at der er Mange, som herom have Meninger, der gaae i forskjellige Retninger, skal jeg ikke nægte, at det er saa til en vis Grad, men langt fra i den Grad, som man mener. Det gaaer med Island, som det gaaer med alle forskælede Børn; man har af Kjæleri for Islænderne aldrig bragt dem Sandheden af deres elendige Stilling klart for, og derved ere de blevne ved at troe. — ja, man kan ikke forestille sig, hvad Islænderne troe, at de have tilgode hos Danmark; det er nok ikke regnet op endnu, men her sidder i Nærheden af mig et æret Medlem, som før var Minister (Casse), og han veed, at det er meget store Ting. Nu ere vi for Die-